

Told- og skatteregionen lader udtalelsen indgå i sin vurdering af graden af medhold i sagen. Udtalelsen er ikke bindende for told- og skatteregionens afgørelse, men kun vejledende, om end den må tillægges meget betydelig vægt. Det kan således tænkes, at told- og skatteregionen ikke følger vurderingen i udtalelsen, hvis den ikke deler klageinstansens vurdering af medholdsgraden.

Udtalelsen har ikke alene betydning for vurderingen af medholdsgraden ved den instans, som afgiver udtalelsen. Udtalelsen har også betydning i de tilfælde, hvor told- og skatteregionen skal foretage en samlet medholdsvurdering.

Told- og skatteregionens vurdering af medholdsspørgsmålet meddeles samtidig med afgørelsen om godtgørelsens størrelse. Told- og skatteregionens afgørelse kan påklages til Told- og Skattestyrelsen.

Baggrunden for forslaget er, at de administrative instanser, som har behandlet det materielle skatte- eller afgiftsspørgsmål i sagen, må antages at kunne yde et meget væsentligt bidrag til afklaringen af medholdsspørgsmålet.

Hvis ikke de administrative instanser havde pligt til at afgive den omhandlede udtalelse, måtte det antages, at told- og skatteregionerne ville blive påført et meget betydeligt arbejde med at vurdere betydningen af sagens udfald ved de enkelte instanser for at kunne danne sig et samlet billede af medholdsgraden. Endvidere måtte det antages, at told- og skatteregionerne i en vis udstrækning alligevel ville indhente udtalelser fra de administrative instanser for at få disse myndigheders syn på medholdsspørgsmålet.

Af hensyn til told- og skatteforvaltningens behandling af medholdsspørgsmålet er det også foreslået, at udtalelsen begrundes. Det kan imidlertid ikke udelukkes, at der i visse situationer kan være behov for at indhente yderligere oplysninger fra de pågældende myndigheder til brug for behandlingen af medholdsspørgsmålet. I sådanne situationer kan det komme på tale at foretage en forskudsvis udbetaling af det ansøgte godtgørelsesbeløb på 50 pct., jf. nærmere herom bemærkningerne straks nedenfor.

Efter forslaget til *den nye bestemmelse i § 33 F* kan told- og skatteregionen efter *stk. 1* udbetale det ansøgte godtgørelsesbeløb med 50 pct. forskudsvis, såfremt told- og skatteregionen finder, at ansøgningen kan give anledning til nærmere at undersøge spørgsmålet om medholdsgraden.

Dette kan således ske, såfremt medholdsvurderingen forekommer vanskelig at foretage, og vurderingen således f.eks. kræver yderligere udtalelser fra de administrative klageinstanser. Det kan også ske i det

tilfælde, hvor både medholdsvurderingen og honorarets størrelse kræver yderligere undersøgelser, eller der i øvrigt er forhold i ansøgningen, som kræves nærmere belyst.

Samtidig med den forskudsvis udbetaling meddeles told- og skatteregionen ansøgeren, hvorpå sagen beror.

Indhentes supplerende udtalelser fra de administrative klageinstanser, gives der forinden en afgørelse træffes, den skatte- eller afgiftspligtige adgang til at kommentere de supplerende udtalelser i overensstemmelse med de almindelige partshøringsregler i forvaltningsloven.

Baggrunden for forslaget på dette punkt er, at behovet for en nærmere behandling af godtgørelsesspørgsmålet ikke bør komme den godtgørelsesberettigede økonomisk til skade. Derfor er der efter den foreslåede bestemmelses *stk. 2* bestemt, at såfremt det viser sig, at godtgørelsesbeløbet er større end det beløb, der er udbetalt forskudsvis, skal myndighederne udbetale restbeløbet med en rente beregnet i henhold til rentesatsen i kildeskattelovens § 62, *stk. 3*. Denne rentesats ydes i tilfælde, hvor en skattepligtig skal have udbetalt overskydende skat efter 1. oktober i året efter indkomståret. Renten, der er variabel, er den 1. januar 2002 fastsat til 0,6 pct. pr. måned.

Denne rente, som ikke er skattepligtig for modtageren, jf. bemærkningerne til § 2 nedenfor, beregnes pr. påbegyndt måned fra ansøgningstidspunktet til udbetalingstidspunktet.

Det kan også forekomme, at en ansøgning om omkostningsgodtgørelse alene giver told- og skatteregionen anledning til nærmere at undersøge størrelsen af udgifterne til behandling af sagen, herunder den sagkyndiges honorar. Det følger af den foreslåede bestemmelses *stk. 3*, at der i den situation skal ske udbetaling af den ansøgte godtgørelse til den skatte- eller afgiftspligtige med forbehold for eventuel tilbagebetaling.

Baggrunden for forslaget er, at det som udgangspunkt ikke bør komme den skatte- eller afgiftspligtige økonomisk til skade, at myndighederne stiller spørgsmål ved rimeligheden af størrelsen af sagsudgifterne, herunder den sagkyndiges honorar, hvis afklaring kan trække ud.

I forbindelse med forbeholdet skal told- og skatteregionen samtidig oplyse ansøgeren, hvorpå sagen beror.

Indhentes udtalelser fra den sagkyndiges brancheorganisations klagenævn, kan der i overensstemmelse med de almindelige partshøringsregler i forvaltningsloven ikke træffes afgørelse om godtgørelsesspørgs-